

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo omnes dicuntur in Adam fuisse, quando peccauit, & ex eo
descendisse. M. N

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

In l. 2 ad
valerium
de nuptiis
& concupis-
centia. c. 28.
In principio
in t. 7.

Quod peccatum originale in Adam fuit, & in nobis est. L
Vnde Aug. Iuliano heretico nullum peccatum
in paruulis esse cōtendenti respondens, aperte af-
ferit peccatū originale ex voluntate Adæ ꝑcessis-
se, ac per eius inobediētiā in mundum intrasse.
Querit n. Iulianus, per quid peccatum invenitur
in paruulo, ita inquit, Nō peccat iste q nascitur,
nō peccat ille q genuit, nō peccat ille qui condidit.
Per quas igitur rimas inter tot ꝑæsidia innocen-
tiæ, peccatum fingis ingressum? Et respondet san-
cta pagina. Per vnum hominē peccatum intrauit
in mundum. ꝑ vnus inobediētiā, ait Apostolus.
Quid quærit amplius, qd quærit apertius? Itē inqt
Iulian⁹. Si per hominē peccatum intrauit in mū-
dum, peccatum vel ex voluntate est, vel ex natura
est. Si ex voluntate est, mala voluntas est, quę pec-
catum facit: Si autē ex natura est, mala est natura.
Cui respondeo: Ex voluntate peccatum est. Quæ-
rit forte. Vtrum originale peccatum ex voluntate
sit? Respondeo, Prorsus & originale peccatum ex
volūtate esse: q̄ hoc ex voluntate primi hominis
seminatū est, vt in illo esset, & in omnes trāsiret.

Responsio
Augustini.

Obiectio quorundam contra id quod supra dictum est,
Omnes in Adam fuisse homines. M

Ad hoc autem quod diximus, in Adam fuisse o-
nes homines, quidā verborum sectatores sic obii-
ciunt dicentes: Non omnis caro quę ab Adā tradu-
cta est, in eo simul existere potuit? quia multo ma-
ioris quantitatis est, q̄ fuerit corpus Adæ. In quo
nec tot etiam atomi fuerunt, quot ab eo homines
descenderant. Quocirca verum non esse asserunt,
substātiā vnus cuiusque in primo fuisse parēre.

Responsio, vbi aperitur qualiter fuerunt in Adam secundum
rationem seminalem, & quomodo ex Deo descende-
runt, scilicet, lege propagationis. N

Quibus respōderi potest, quod materialiter at-
que

que causaliter, nō formaliter, dicitur fuisse in primo homine omne q̄ in humanis corporibus naturaliter est, descenditq; à primo parente lege propagationis, & in se auctum & multiplicatum est, nulla exteriori substantia in id trāseunte, & ipsum in futuro resurget. Fomētum quidē habet à cibus, sed nō conuertuntur eibi in humanā substantiā, quæ scil. per propagationem descendit ab Adam. Transmisit enim Adam modicum quid de substantia sua in corpora filiorum, quando eos p̄creauit, i. aliquid modicum de massa substantiæ eius diuisum est, & inde formatum corpus filii, suiq; multiplicatione sine rei extrinsecæ adiectione, auctū est: & de illo ita augmētato aliq̄ d inde separatur. vnde formantur posterorum corpora: & ita progreditur p̄creationis ordo lege propagationis, vsq; ad finem humani generis. Itaque diligenter ac p̄spicue intelligentibus patet, omnes secundū corpora in Adam fuisse per seminalem rationem, & ex eo descendisse propagationis lege.

Auctoritate & ratione probatur, nihil extrinsecum conuerti in humanam substantiam, quæ ab Adam est.

Quod vero nihil extrinsecum in humani corporis naturā transeat, veritas in Euāgelio significat dicēs. Omne q̄ intrat in os: in ventrē vadit, & in secessum emittitur. Quod etiam ratione ostēdi potest hoc modo. Puer qui statim post ortum moritur, in illa statura resurget quam habitur⁹ erat, si viueret vsq; ad ætatem triginta annorum, nullo vitio corporis impedit⁹. Vnde ergo illa substantia, quæ a deo parua fuit mortua, in resurrectione tā magna erit, nisi sui in se multiplicatione? Vnde apparet, q̄ etiā si viueret, non aliunde, sed in se augmentaretur illa substantia. Sicut costa de qua facta est mulier, & sicut panes euāgelici. Nō inficiamur tamen, quin eibi & humores in carnē & sanguinē tran-

O Magister hic non approbatur. Matth. 15. b.